

[Niels Westerby.]

lig dårligt stillet, der er stadige fald i kursene, og renten stiger stadig, måske som et led i at pleje obligationsmarkedet og gøre en indsats på dette område i hvert fald overveje at genindføre ordningen ved køb af obligationer?

Det tror jeg alligevel var en af de ting, regeringen skulle overveje, hvis den ikke vil tage binding i pengeinstitutterne med.

Finansministeren (*Grünbaum*): Jeg synes, hr. Niels Westerby fik sat tingene meget godt på plads, da han sagde, at vi her stod over for en afvejning af det skattepolitiske, det skattefordelingsmæssige, og hensynet til opsparingen. Jeg ville da gerne gå stærkt ind for et sådant forslag, hvis jeg havde en tro på, at det var noget, der virkelig betød noget for opsparingen. Men det har jeg ikke nogen som helst tro på, og man har ikke gennem de undersøgelser, der er foretaget, kunnet påvise, at der var tale om nogen særlig påvirkning af opsparingen.

Nu nævnte hr. Haunstrup Clemmensen selv nationalbankdirektørens udtalelser til udvalget; så må det vel også være mig tilladt at gøre det samme. Lad mig da oplyse, at nationalbankdirektøren udtrykkelig i sit svar til udvalget sagde, at uanset at kapitalbindingsordningen har stimuleret interessen for placeringen i obligationer i en bredere kreds af befolkningen, er det ikke muligt at sige noget sikkert om, i hvilket omfang dette er sket på bekostning af andre placeringsformer, og derfor heller ikke muligt at sige noget om betydningen for den samlede private opsparing.

Det var nationalbankdirektørens svar på udvalgets spørgsmål til ham om, hvorvidt man kunne sige, at kapitalbindingsordningen havde påvirket opsparingen.

Hr. Haunstrup Clemmensen nævnte Århusundersøgelsen, som vi jo flere gange har diskuteret i forbindelse med dette problem, og jeg vil gerne trække en enkelt side af den frem. Nu hører man så tit disse store tal for lønmodtagerandelen af dem, der køber obligationer eller på anden vis binder kapital i disse ordninger. Der er lidt tvivl om tallenes størrelse. Hr. Haunstrup Clemmensen har i sin fremsættelsestale nævnt en 75-80 pct. Jeg tror, tallet ligger nærmere ved de 60 pct., men det er jo også et stort tal.

Men det er ikke afgørende; det er jo ikke antallet af dem, der foretager opsparing i disse ordninger, der er afgørende. Det er også et spørgsmål om, hvor mange der i det hele taget gør det, og det er kun 20 pct. af samtlige skatteydere, der har foretaget kapitalbinding efter denne ordning, og 60 pct. af 20 pct. er jo et betydelig mindre tal. Det bliver 12 pct. efter min regnebog, og det passer også meget godt sammen med, at man i Århusundersøgelsen nævner — jeg skal se helt bort fra den allerlaveste gruppe — at af ufaglærte arbejdere er det kun 11 pct., der placerer penge i disse ordninger, af faglærte arbejdere er det kun 19 pct. og som sagt 20 pct. af samtlige skatteydere.

Her er det, jeg gerne vil have lov til at spørge hr. Haunstrup Clemmensen, de konservative og venstre: hvad så med de 80 pct.? Det er altså de 80 pct. af skatteyderne, der betaler de lettelser — og jeg vil have lov til at kalde det for skattelettelser — som man får ved at anvende 2.500 kr. ved årsskiftet på den måde. Det er de 80 pct. af skatteyderne, der betaler det; det er dem, der ikke har råd til det, også dem, der måske ikke har lyst til det, men i mange tilfælde dem, der ikke har råd til det. Statistikken viser nemlig også, at fordelingen er sådan, at den procent af de forskellige grupper, som binder kapital på denne måde, stiger stærkt med indkomstens størrelse.

Det er da helt klart, at det har været en skattelettelsesordning, og jeg vil også medgive: en i og for sig berettiget skattelettelsesordning. Når man lever under et skattesystem, der har disse uhyggelige marginalskatteprocenter, som vores nuværende skattesystem har — vi havde et eksempel her i spørgetiden i går med forfatteren, der skulle af med 70 pct. af de penge, han havde fået fra statens kunsthåndværk, og det er jo ganske almindeligt, hvis man har en indtægtsstigning, at man ryger derop — når man lever under et system som det nuværende, er der jo ikke noget at sige til, at man har søgt at finde frem til ordninger, som kunne klippe toppen af skatten, som man siger. Det har man bl. a. gjort ved denne kapitalbindingsordning; der har den i og for sig haft en berettigelse. Den har haft sin berettigelse på det punkt: til at klippe toppen af skatten. Men det er jo et spørgsmål, om det er nødvendigt, når vi ophæver skatte-